

Flyve

Posten.

Thevaldsens Museums
Smastryk-Samling 1849

Bornemesters post fra Postekontoret
Blaadet Contoir, Gamlestrand Str. 10
Gren, er udgivet kl. 10—12 om morgn.

N° 204.

Loverdagen den 1ste September 1849.

Sextte Aargang.

Om Bornenes Theaterforviisning.

Det kongelige Theaters nye Bestyrer synes ikke at have begyndt sine prohibitive Reformer paa den heldigste Maade. En offentlig Bekjendtgørelse fra Theaterdirektoren har underrettet Folk om, at det herefter er formeent at medtage Born under ti Aar i Theatret. Et saa besynderligt Forbud kan kun være udstedt af to Grunde: enten en pædagogisk, fordi Directoren vil afholde Forældre fra at lade deres Born for tidligt see Stue- og Balletter; eller en scenistisk, fordi han vil hindre den mulige Forstyrrelse af Rosigheden i Huset, for Stue- og Tilsuere, ved smaa Borns utidige Greden eller Exclamationer. Saa usædvanligt og overraskende man vil finde det forstinevnte Motiv til Forbuden, saa kunde der dog være nogen Mening i, at Theatrets Foresatte vilde hindre skadelige Virknings af alfor tidlige stærke Indtryk paa Born i en meget ung Alder. Men man pleier ikke fra Theatrene Side at strække Omforg for Store eller Små til pædagogiske Hensyn; og vi maa vel saaledes snarere antage det i sig selv mere usandsynlige:

at man for et Tilsalbes Skyld, der maa ske kan hænde i Theatret ved et enkelt Barn eengang om Maanedene, eller endnu sjeldnere, vil udstede et almindeligt Forbud imod at lade en kjøbt Plads i Theatret benyttes af noget Barn under ti Aar. — Paa hvilke Erfaringer grunder man da den Forudsætning, at Born i København lige til denne Alder ere saa ustyrige, uvrne, eller ilde opdragne, at man ikke tor slippe dem indenfor en Logedør? — Har man ikke ligesaa ofte, eller rettere meget oftere end ved smaa Borns Urolighed, den Ulempe at forstyrres i Theatret ved højstet Snakken, ved en opkommen Uenighed eller Skjænderi om Pladsen i en Loge eller desl.? — Ved hvilke Forbud eller Udelukkelser vil Theaterbestyreren kunne afskaffe dette Slags vieblissige Forstyrrelse af Rosigheden? — Eller gives der i et offentligt Theater noget andet Middel til at forebygge, eller ibetmindste snart at bortførerne saadanne Ulemper, end Publikums ydrede Mishag, som Enhver ugerne udætter sig for, og den fornødne Omsorg af de i Huset værende Betjente eller Controleurer? — At ville fordrive alle Born under 10 Aar fra Theatret er ikke klogere, end at ville forbyde alle Folk, der have Høste og Snue, at besøge Theatret, hvor den af saadanne Grunde frembragte Forstyrrelse i visse Aarstider meget ofte indtræffer, og er usige værre og mere vedvarende, end den, som et enkelt gredende eller uroligt, Barn en sjeldent Gang kan frembringe. Forbuden er desuden, med Hensyn til Overholdelsen, ligesaa urimeligt og umuligt som det i sig selv er despotisk og ulovligt.

En kjøbt Plads i Theatret har Enhver Ret til at benytte, saaledes han ikke der begaer nogen Handling, hvorved han mistet sin Ret og kan udvises af Huset. Man kunde derfor vel i Almindelighed udstede et Forbud: at alt for spedte Born ikke maa medtages i Thea-

tret, fordi Forældre eller andre Ledsgagere ikke kunne indestaae for deres rolige Opforsel. Men at udstrække et saadant Forbud til det 10de Aar er ligesaa absurd, som det er sikkert til at vække Misforståelse, Uenighed eller Chicanner imellem dem, som besøge Logerne og vedkommende Controleurer. Paa hvad Grund, kan man spørge, antages netop det 10de Aar for at være Myndighedsalderen til at kunne komme i det kongelige Theater? — og paa hvilken Maade vil man have den Strib, som hvert Døblif kan opstaae i Theatret om et Barns Alder, afgjort? — Falder det ikke i det Latterlige, naar Dobesed'er eller Aldersattester herefter i visse Tilsalde kunne blive ligesaa formodne for at komme paa Comedie, som en Afgangsbillet til Parquet eller Loge?

Vi troe, at Theaterdirektoren i alle Maader giv klogest i at lade det blive ved det Gamle, eller lade Forordningen stillende legges paa Hylden.

Nyheder.

København, den 1ste September 1849.

Officiel Meddelelse.

Det svenske Batteri indstibedes den 29de August i Assens og afgik derfra til Flensborg.

En Escadron staanske Husarer afgik den 30te August fra Korsør, og soverts direkte til Flensborg; den 2den Escadron af samme Regiment overførtes til Nyborg.

General Ryes Liiig er isførgaars Nat ankommet her til med Dampstibet „Herta“ fra Fredericia, hvor det har været båret. Da det egentlige militaire Jordefærd allerede har fundet Sted i Fredericia, saa skal det, som vi erfare, af vedkommende Geistlige være paataaet at lade Hertens Liiig i al Stihed jorde Mandag Morgen tidlig paa Garnisonskirkegaard. Dette vilde vi ikke passende og vi antage at Københavns Borgere, efterat have erfaret at Ryes Liiig er ankommet indenfor Københavns Volde, ikke ville lade denne Lejlighed slippe sig afhænde til at vise den for Jordefærdens fulde Helt den sidste til hans Fortjeneste svarende Hæder; nærlig finde vi, at Københavns Kommunalbestyrrelse burde gjøre Sit til at berede den Alstode en værdigere Jordefærd end den, der saaledes synes ham tilstaaet, dersom der ikke fra de Militaires Side skulle være taget en forandret Bestemmelse i saa Henseende.

Ei Privatbrev fra Hamborg i August Maaned. Det er ikke uden Interesse at tale med de tilbagevendende tydse Soldater, især med Preusserne, som have været lengst fremme i Jylland. De kunne ikke noksom rose den gode Behandling der, hvor de dog egentlig varer som Fjender; de have levet i den bedste Forstaelse med Befolknigen, og her have mangfoldige Preussere udtalt med Norelse, at de i blant Idyerne havde følt sig som hjemme, imedens de i Hertugdommerne, som paa en Maade fulde høre med til deres Jordeland, havde maattet dose de værste Krenskelser. Sachserne og Preusserne harde et slæmt Horn i Sider paa hinanden, og man har set mange Empler paa, at Sachserne ikke vilde være i de samme Overarter med Preussere, saaledes at en sachsiske Fourer har maattet stjise Overarter fire Gange paa een Dag. Preusserne have som med en Mund bekræftet de Efterretninger, man af de tydse Kloiser havde om Bairernes Raahed og Vandalsisme, ligesom her

ogsaa har været mangfoldige Klager over deres Tyngtighed paa Tilsbagemarschen.

De kirkelige Husarer, som have været i København, have kun været maadeligt tilfreds med Opholdet der, uden at man dog ved nærmere Forespørgsel kunde faae anden Grund ud af dem end at de beklagede sig over at de ikke have maattet gaae fri omkring.

Man har i Altona paataaet at modtage de høsteste Tropper „von der Sieg“ fra den jungen Armee“ med store Festiviteter, og Comiteer saavel af Herrer som Damer havde dannet sig til dette Viemed; nu fortelles der, at Holstenernes Ankomst forsinkes, saaledes som Preusserne ere i Hamborg, for at foretage Collisioner.

Det Wegenerske Skrift angaaende Hertugen og Prinsen af Augustenborgs Forhold, er allerede meget udbredt og læses med megen Interesse. Af hvilken Vigtighed de deri fremsatte Bevijsligheder med Hensyn til det smukke Broderpaa's Stilling ved den snart forestaaende Fredsaflutning kunne blive, er meget udsynsfulde, men forsaavidt Hovedvielsen ved Udgivelsen af dette Skrift skulle være at nedbryse Sympathierne for dem i Hertugdommerne, saa ere de af mindre Bedydning, thi man tor uforbeholdent paataaet at med Undtagelse af det i Skriften saa nojagtig betegnede Advocat Parti, som har ledet og endnu leder den hele Presse, inclusive de hamborgske af Hertugen samlig gagerede Smudsblade, t. Gr. „Børshalle“ og „Wöchentlichen Nachrichten“, Dhr. Brodere af Augustenborg, ikke have nogen Deeltagelse identiske, og at man under ingen Omstændigheder vilde tenke paa at vælge en af dem til Regent; men Skriften kan imidlertid dog være til megen Nutte, da den gode og bestindige Deel af Folket vil læse det med Opmærksomhed og mangen en Gaade, som hidtil var upolstelig, nu vil opklares.

Af et Brev fra Marhuis, dat. den 30te August. Med Dampstibet „Laaland“ ankom idag endee af de her hjemehørende Sofol, som for Storstedelen havde udgjort Besættningen af „Christian den 8de“, fordelig Hukommelse. — At Modtagelsen, som man kunde vente, var passende og sauf, behøves vel ikke at bevores; men Gleden for de Paarvende, som nu i en saa uendelig lang Tid havde vidst deres Fjære i det smertelige Fangenstab, var vist saa stor, at de hverken have seet Stibenes festlige Flagning eller hørt Kanonernes tordnende Salut.

I Anledning af Rées Artikel i „Fædrl.“ Nr. 199 af 28de d. M.: „Om en bedre Seilbargjørelse af Gudenaan og Norreæren“, der, som man haaber ikke bliver upaaagtet af Autoriteterne, nærer man tillige her det Ønske, at der ogsaa af Vedkommende snarest muligt bliver draget Omsorg for, at Broerne over Gudenaen, nærlig Ræesen-Bro, der i disse Dage er blevet passeret af Folk her fra Byen, som have fundet den i en saa uforvarlig Tilstand, at det næsten er utroligt, blive istandsatte saaledes, at man uden Livsfare kan komme over den, og naar det i Rées Artikel hedder, at: „det vel ogsaa under alle Omstændigheder vilde være nødvendigt, at der foretages Noget til Fartens Lettelse „nærlig paa Gudenaen“, saa maa man gjøre opmærksom paa, at der ogsaa „bor ajores Noget“ for Farten over Gudenaen, dersom de Passerende ikke skulle komme til at ligge i Gadenaen.

Casino. Af det igaar indrykkede Regnstab, dette Etablissement vedkommende, erfares, at Dhr. Capitain Mündts og Procurator d'Auchamps Befolkning som Commissarier i Casinos Bo, have barret over Forventning helbige Frugter. I Winterens Løb har Overstuderet beløbet sig til over 21 000 Rbd eller Renterne af over 500.000 Rbd., og ved Hjælp af dette Overstud er den allerstørste Deel af Gjæl-

den, som paahvilede Voet, blevet afgjort. Voet vil altsaa snart blive extraderet, og der aabner sig tillige Udsigt for Actionærerne til ikke alene at kunne betragte deres

Actier som sand Værdi, medens disse under Etablissementets værste Crisis næsten vare at ansee som værdiløse, men endog at erholde Renter og Uddytte af dem. Det er nemlig at forudsætte, at Casino ved en klog Deconomii og med det Privilegium, det nu har til at give theatricalske Forestillinger, fremdeles vil kunne give et ligesaa godt Overstud som i avisene Saïon, der paa Grund af Krigsforholdene dog næppe kunde ansees som den gunstigste for et sligt Etablissement, og i saa Fald vilde Forrentningen af Prioriterne og den hele indstude Actiemum ikke alene kunne finde Sted, men der vil ogsaa kunne blive et kæflegt Uddytte, selv om der anvendtes en betydelig Sum til Theatrets noget mere hensigtsmæssige Indretning. Med en saadan Udsigt for Dine actionærerne upaatviseelig være de Herrer Commissarier meget tæktyldige for at deres Bestræbelsser ere blevne trønede med saa stort et Hæd.

„Flensborger Wochentblatt“, udgivet af Bogtrykker Jæger, har under hele Oprøret været af afgjort fællevigtskænks Tendents og indeholder de stammelige Angreb paa det danske Folk og dets Regierung. Dette er imidlertid dog kun en Fortsættelse af den nævnte Bogtrykker Jægers tilbellige Virksamhed, da det er bejendt, at han meget længe har staat i Oprørernes Tjeneste og Sols, og nærlig har været et af Advocat Bremers Redstaber. Vi kunde derfor umuligt troe, at „den Berl. Tid.“ virkelig kan onse, at den fællevigts Regieringscommission stulde afbrytte dette Blad som dens Organ, hvori til det har opfordret, medens vi derimod ere aldeles enige med „den Berl. Tid.“, at Regeringen maa have sin fulde Opmærksomhed henvendt paa Pressen i Hertugdommerne, og at den af al Kraft maa understøtte en saadan Presse der; men heriil maa den ikke bruge Oprørere eller disses Organer; stet det, saa er det efter vor mening et utilgivelt Misbrug, da man aldrig vil kunne fåste Lid til en ofentlig Utalelse gennem den Deel af Pressen, der hidtil har laant sig til at fremme Oprøret, og nu muligen ved hvide Midler foranlediges til et Omslag.

Bladet „Fædrelandet“, Delingspartiet Organ, har optaget følgende, af en tydlig Officier forsattet Artikel, der efter „Weser-Zeit.“ er blevet optaget i „Kiel Correspondenzblatt“:

Dansk taler og Dansk foler nu engang Nordstævigs Befolknig, det staar fast; Tydse taler Nord for Flensborg, ligeoverfor Befolknings Massen, kun et forsvindende lille Antal af de mest Dansende; selv i Byen Apennrade og Haderslev, som man jo tidt hører kaldes tydse Sæder, taler den store Massen indhylles Kun Dansk; ligeleds staar det nu fastlig fast, at den dansktalende Befolknig frygter som en Ulkede at skulle høre til Tydssland, at den er complet, som man stæt i Slesvig, dansk findes. Staedes ere alle unge Folk, der blandt den dansktalende Deel af Befolknigen blev opfordrede til at yde deres Bærnsvigt i den schleswig-holstenske Armer, isdeles med Livsfare, gaaede over til Danmark eller havde Maaneder igjennem holdt sig stukke i Lader og var Holsitier. (Sag har vel hørt den bemærkning, at det nordstævige Dansk ikke skalde være rigtig Dansk — det er i alt Fald Kun en Følledeialct — men den nordstævige Dialekt er mindre forskellig fra Københavns Dansk, end vært Blaandt fra Hjørring, og hvem vilde det talde ind ikke at regne vores Blaandt talende Bonder for gode Tydskere?) Spørgsanden vilde derfor være den bedste og naturligste Delingslinie; thi Sproget er det dog, der gør Folk stammernes Forbindelse underligere.

ger, men han fuldsørte et Værk, der vilde have været umuligt for en Mand med finere Fibler og strengere Moralitet. „Han gav“, siger Voltaire, sit Folk Politur og var selv en Bildmand; han lerte dem Krigskunsten, som han selv ikke kendte; af at bestue en lille Jolle paa Floden Mostwa stakte han en meget glade; han gjorde sig selv til en dygtig og praktisk Stibbygmester, Sømand og Chef; han omstakte Russernes Sæder, Love og Bedtegter og lever i deres Grindring som sit Lands Faber.“ Dersom det, den lille Roumeliske Krammer fuldsørte, har været af mindre Betydning, da maa vi hensyn dette ringere Resultat snarere til Udeblivelsen af en gunstig Anledning end til Mandens Mangler. Med samme Materialer i sin Haand vilde vi ei om, at Mehemed Ali vilde have fuldbragt ligesaa meget, om ei mere, end hans moskowitzke Forbillede. Vi maa ei tro, at vi i et Par Linier kunne give en Oversigt over de forskellige vigtige Handlinger i Mehemed Alis Livbane. Det første Maal for hans Ergierighed, da han først befandt sig fast i Sadlen som Egyptens Hersker, var uden Tvivl at giøre sig uafhængig af sin Overherre i Constantinopel; det næste, at foruge sin Magt ved at erobre de syriske Provinser og endog føre Krigen til Danellerne. I Østen ere stede Revolutioner, der var mere forunderlige, end at den lille Tobakselger fra Cavatta stude have sprunget hen paa sin Herres Sæde og fort Regimentet i Constantins Sted. Tildragelserne af 1840 og Acres Bombardement ere endnu i frist Minde i Europa. Aldrig er det falset den listige Vicekonge ind, at han var i stand til med egne Krefter at optage det med de europeiske Magters Hære. Han stolede paa, at den samme Styrke vilde neutralisere ved deres gjenstige Uenighed; og hvor nær han havde været heldig i sine Beregninger, have Tidsbegivenhederne viist. Trobringens af Constantinopel ved Mehemed Ali har blandt de øgte Drømmerier været den folreste politiske Tanke i de sidste fem og tyve Aar. Det var ei en Leg, hvori no-gen Mand saa lige kunde vinde, men det var en Leg, som en meget dristig og meget ualmindelig Mand vistnok vilde voxe sig til. Hovedfageligen maa imidlertid Mehemed Ali bedømmes efter hans indre Bestyrrelses Handlinger. Det kan ei drages i Tvivl, at han gav det Land, som han beherskede i saa langt et Tidrum, et stort Sted fremab.

Gren Armeen og Glaaben, han stakte, end ei tilstrækkelig til med noget rimeligt Held at stride med Europas Stormagter, saa ere de dog af tilstrækkelig Betydning til at give den ægyptiske Regering Førfald imod udvortes Angreb og indre Uroligheder. Dette er i sig selv et Punet af høieste Betydning. Dersom man med Sandhed kan strie paa den afiske Vicekonges Grav, at han har bragt „orden“ tilbage indenfor det ægyptiske Territorium, da behøve vi ei at være saa ængstelige i at bevise den særlige Udvikling af denne eller hin Manufakturgreen under hans Regering. Vistnok var der Meget, som var vigtigt og umuligt i den Maade, paa hvilken han fremdrog Landets Hjælpemidler. Man kan ei indfore Civilisationen med Pakogs, eller etablere en vigtig Handel ved et blot Magtsprog. Steder som Manchester og Liverpool ere ei Drøghusplanter. Men om vi end indrømme mangt et Fejlgreb i Mehemed Alis Undlingsplaner hvad Manufakturvesnet angaaer, saa er det dog en afgjort Sag, at han gav et stærkt Sted fremad til sit Landes Civilisation og Velvære. Vi ere overbeviste om, at i andre Henseender det Erempe paa Energi og Foretagelsesaand, han har viist, vil bære Frugt til rette Tid, stjædt rimeligtvis ei paa den Maade, han selv tænkte sig.

*) At en af Armeens Officerer har fundet sig foranlediget til at udtales sig dadslende over den Maade, paa hvilken Hovedstadens Indvaanere havde viist den for vor Sag salgne og her i Staden bisatte svenske Lieutenant Axel Lagerbjelke den sidste velfortjente Gre, erfare vi af en Artikel i Nr. 148 af Flyveposten. Hvorvidt nu Indsenderen af denne Artikel har været berettiget hertil, ville vi tilslade os nærmere at belyse.

Axel Lagerbjelke var, som bekjendt, en af de svenske Officerer, der i Nobens Time tilbød os sin Tjeneste, han kempede og faldt for vor gode Sag. Vi var ham, vi varde de mange svenske og norske Brodre, der ligeom han varde ledte til vor Befrielse, havde deelt Nob og Farer med os, og, hvad Nob og Udholdenhed angaaer, funde maale sig med de Braveste i Armeen, Tak skyldige, og da Lagerbjelkes

Jordesærd tilbød os en velkommen Lejlighed til at vise, hvor dybt vi sollte den Forpligtelse, han og hans brave Kammerater havde pålagt os, benyttede vi samme til paa en værdig Maade at legge vor Erfjendtlighed for Dagen. Vare vi maa-see ikke berettigede hertil? Var det ikke meget mere vores Pligt at handle saaledes? Vi antage det og havde saameget mindre ventet, at Nogen deraf vilde have funnet tage Anledning til Dadel, som Axel Lagerbjelke var den eneste Officier, der var død og jordet her, og vi, i hvad vi have gjort, sun have fulgt det Erempe, Provinds-sterne ved lignende Lejlighed have gi-vet os.

At vor Armee er rigt paa tappre Mænd er os ligesaalidt ubekjent, som at General Rye i Sædeleshed har udmarket sig ved personlig Bravour. Dog alle varde Landets Born, det var deres egen Sag, de forsøgte; de havde Forpligtelser, der ikke paahvilede nogen Fremmed, og de have derfor, saa brave de end have været, ikke gjort mere end deres Skyldighed. At Nationen ikke destomindre ved hver forekomende Lejlighed har anerkendt deres Forstæder og hædret dem saameget det stod i dens Magt, at navnlig General Rye, saavel i levende Live som efter sin Død, har modtaget utallige Beviser paa sit Folks Taknemmelighed, derom vidne saamange Artikel i de offentlige Blad, derom vidne de Crescenzininger, der ere viste hver i Krigen Falben.

Kan Forfatteren til hin Artikel være vidende herom? Og naar han ikke er det, hvad vil han da egentlig? Troer han maa-see, at man ved at støtte Andres Vær, nedsettet sit eget? Tilkommer det ham at bestemme den større eller mindre Hæder, der bor ydes? Og har han Ret til at hæmme, fordi vi ikke have handlet efter hans egenstige og sneverhjertede Anstuelser?

Hvad endelig angaaer Forfatterens Klage

over, at Danmarks Døtre ikke blandt egne Brodre have fundet Nogen værdigere deres Tanke, deres Sorg, deres Smykke: saa er en saadan Klage ligesaalidt ubesvaret som uretfærdig. Ubesvret, fordi den er fort i Armeens Navn, og det er uantageligt, at samtlige eller endog blot et betydeligt Antal Officerer skalde have givet ham dette Hver; uretfærdig, fordi det er en Hjælpsgerning, at danske Døvinder overalt efter beste Evne have sagt at lindre de Saaredes Nod, og overalt have viist den faldne Kriger samme Oprørskombed, som fra Hovedstadens Damers Side er blevet Lagerbjelke tildeel. Da, som alt berort, ingen Officer af vor Armee er jordet her i Byen, have dennes Damer ikke engang været i stand til at opfylde Forfatterens Forlangende, og at de ikke ere reiste Landet rundt, for at slutte sig til hvert Vorger, der ledfagede falne Kriger, kan dog vel ikke lægges dem til Last.

Vi troe i det Foranstaende tilstrækkelig at have viist, hvor lidet Grund Forf. til den oftomtalte Artikel har haft til de Beværningskriger, han har tilladt sig, og vi kunne kun beklage, at det er en dansk Officer, en Vaabenbroder af den hederlig falne Lagerbjelke, der paa en saa hensynslos Maade har offentliggjort sine aldeles umotiverede Anstuelser.

X.

Til Inspecteuren for Thorvald-sens Museum, Hr. Lic. Müller.

I Anledning af deres Inserat i dette Blads Nr 202 som Svar paa min Anfe med Hensyn til Salget af adskillige i Auctions-Tortegnelsen anførte Gjenstande, finder jeg det ikke overslodigt at bemærke Folgende: Hvad det første af mig udhævede Nummer, Mercuriaftasten, angaaer, finder jeg Deres Retserdiggielse grundet, da De oplyser, at den vil blive suppleret med et andet Exemplar i Marmor, som det naturligvis ikke var mig, der er uindvist i Museets Hemmeligheder, bekjendt at dette besad. Dette er derimod ingenlunde tilfældet med det De har anført for Salget af Napoleons-Busten. Naar D. V. uden videre bestemt paastaaer, at denne Buste er modelleret af Brienamé og saaledes ikke er af Thorvaldsen, da maa jeg opfordre Dem til at henvise denne endnu aldrig her for hvert Paastand; thi var den sand, saa fulde Thorvaldsen, som jeg strax nedenfor skal vise, have modtaget Bestilling paa og Betaling for et arbeide, han ikke selv havde udvist, Noget som Ingen skal bringe mig til at troe. Men den modsiges paa det Bestemteste i Justitsraad Thielss store Værk over Thorvaldsen, hvor der om dette arbeide i 3de Bind Bag. 44—45 findes anført: „Man vil imidlertid indse, at vor Kunstner ikke i den Grad paa længere Tid kunde hengive sig til Udsættelsen i Marmor af et enkelt arbeide, at han jo nu og da kastede Meisel og Nasp og med

Langsel greb Pousseerstokken, som han el-skede i en langt højere Grad, og saaledes have vi her at omtale nogle mindre Arbeider, som paa den Tid fremstod i Modelle.

Som et saadant ansore vi først et Arbeide, han havde overtaget i Foraaret 1829 for en Skotlander, Mr. Alex. Murray, og som i Mai Maaned 1830 synes at være udvist i Model, da det findes at han paa denne Tid modtog endel af Betalingen. Dette arbeide er Napoleons Buste.

Nu folger Bestrikelsen af Busten, men intet Ord om nogen Modellering af Brienamé. Dette Citat af et Værk, som dog vel maa ansees som autentisk, giver saaledes ingen Anledning til at antage Andet, end at Busten er modelleret af Thorvaldsen selv og at den ikke heraf skalde bære Præget, har Indsenderen endnu ikke hørt Nogen, uden D. V. yltre. De af Dem anførte Grunde bortfalde saaledes aldeles. Den Fortolning De vil give Tortegnelsens foregivne Udtryk, „naesten fuld endt“ som ingenlunde er det samme) at det er relativt, er intetstænde og søgt. Det der ikke er fuldendt kan jo ligesaa godt blive det ved denne Buste, som ved saa mange andre af Kunstnerens Arbeider, der fuldendes efter hans Død, f. Ex. den nys af Dem selv omtalte Mercur. Indsenderen gad nok vidst, hvad der vel skalde have bewæget Thorvaldsen til at lade denne Buste paa begynde i Marmor, naar det ikke havde været hans Hensigt, at den saaledes skalde opbevares i Museet. Staer der udtrykkelig i Thorvaldsens sidste Willie, hvad Indsenderen ikke har funnet finde, at Busten skal realiseres, da bor det see; staer det der derimod ikke, da er den Stadens og Nationens Ejendom og selges den desvagt, skal Bestyrelsen herfor staae disse Eventuel til Ansvar. Staden har ved Thorvaldsens Willie modtaget en Gave af Kunstsakette, som ingen anden Stad i Verden kan opvise, og Ingen kan fortælle dens Borgere i at de værne om den til det Ørste.

København, d. 31te August 1849.

N. P. N.

Eml Sogne 65 Rbd.; 101 fra forstjellige Give, hvorom det nærmere specielt beftjdtgjores af Formanden 207 Rbd. 90 f. — Salt 1022 Rbd. 87 f. — Endeligen er kommet til Indtagt godtgjort Rente af 2000 Rbd. i Creditbeskifter, indleverede til Ombytning med 5 pCt. opsigelige Obligationer 76 Rbd. 4 f. — Saaledes bliver Ugens hele Indtagt 3,460 Rbd. 38 f. som, efter Prædag af 2,300 Rbd. til den ugentlige Udgift, giver et Oversud af 1,160 Rbd. 38 f. til Capitalen for Saarede, Qvestede og Faldbnes Efterladte.

Gvad Sectionernes Virksomhed angaaer, bemærkes, at 1ste Section fremdeles har 947 Familier med 1317 Born til Understøttelse; — 2den Section ligeledes 147 Familier med 365 Born; — 3die Section har i den forsløbne Uge modtaget 107 An-søgninger, hvorfra 105 fra saarede Menige hen paa Hospitaler, der alle have erholdt sædvanlig Recovalescenthjælp, og 2 fra Efterladte efter faldne Menige. Totalsummen af de til Sectionen indkomne An-søgninger udgjor nu 1077.

København, den 31te August 1849.

Af Hr. Legearstiller Fischer have vi modtaget saa utallige Beviser paa Velvillie og sand Deeltagelse, at vi ikke ville undslade at bevidne ham vor forbindligste Tak.

Hr. Fischer har nemlig stjælet og bortløbet et værdifuldt Uhr med Guldfjede til Vordeel for undertegnede Amputerede, hvorfor vi i dag have modtaget Indtagten (hver 6 Rbd.)

Tillige bringes Hr. Fischer herved vor hjerlighede Tak for de utallige Oprørskombeder, hvormed han stedse har sogt at forstørre os Tiden, og gjøre vor Ophold saa behageligt som muligt. Han vil stedse blive mindet i taknemmelig Grindring af de Saarede paa Bogense Lazareth og i Sædeleshed af de 8 Amputerede.

Bogense Lazareth, den 28de August.

Paa egne og Kammeraters Begne
N. Nielsen Solber,
Den Lin.-Bat., 2det Comp.

Under vort Gangstab have gode Menesker paa Amager samlet et Bidrag af Penge til os, hvilke Penge vi have modtaget, og for hvilke vi Syv fra Amager takker meget, i Sædeleshed Hr. Pastor Boldbecke og de Mænd, som have samlet Bidraget til os. Tillige takke vi alle de gode og velkendende Venner, som havet ydet deres Skjær til Gaven.

Paa egne og de andre Hems Begne:
N. Andersen. H. Elling.

I „Flvveposten“ Nr. 200 for Tirsdagen den 28de dennes findes anført, at en Tommermester A. Kofoed er tilstalt, paa Grund af en af ham opført Bygnings Nedstyrting.

Foranledigede af, at vi have samme For-Bogstav til vort Navn, maa vi herved beftjdtgjøre, at ingen af os er den nævnte Tommermester.

København, den 30te August 1849.
Jens A. Kofoed, Ambrofius Kofoed, Capt. og Tommermester, p.t. Oldemand.

Bazar og Tombola i Slagelse til Vordeel for de betregte Syder og de Saarede og Faldbnes Efterladte.

En Bazar og Tombola i ovnenavnede Diemeed er bestemt til at afholdes i Teatret i Slagelse Søndagen den 9de September fra om Eftermiddagen kl. 4 og Mandagen den 10de fra kl. 11 Før-middag, Entréen betales med 1 Mt. for Børne og 8 f for Born. Til de Besyndes Undersøbing vilde af og til nogle Fortepiano-Nummere blive givne.

Til et Ambelotteri afholdes Løbsæder & 1 Mt. i Bazaren.

Det nærmere erfaries af Bazar og Tombola-Avisen, hvorfra Nr. 1 om et Par Dage vil være at afholde hos Carlsen i Slagelse.

Slagelse, den 29de August 1849.
L. Benzon. F. Carlsen. S. David. C. Krogh. A. Leuning.

NB. I Sørs vil Avisen kunne erholdes hos Hr. Koop, i Korsor hos Hr. Jacobsen, og i Skjellstor hos Hr. Moller.

* Forsinket af Mangel paa Plads.